

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118332128/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Prosastykke af Goethe i Poesibogen, — formodentlig et Fluidum, der førtes af den Rathener-Købmand. I saa Fald var der ingen Tvivl om, at det var mig selv, der havde givet Anledning til, at det var blevet ført til Protokols, og denne formentlige Opdagelse gjorde mig lidt roligere stemt overfor det slemme Brev.

Jeg tog et Ark Postpapir frem og skrev til Minna, at dette Brev, som hun maatte have tabt, var blevet fundet og bragt mig, men at jeg ikke udendvidere vilde lægge det i en Postkasse, da det syntes at have lidt en Del af Fugligheden, ja muligvis næppe længer var læseligt, saa at hun maaske vilde foretrække at afsende et andet. Derpaa lagde jeg et stort Omslag om det Hele, adresserede det og gik strax ud for at bringe det ned i Postkassen paa „Erbgericht“, — saa havde jeg Fristeren og Urostifleren ude af Huset.

Et klart Maanelys laa paa Højderne over den slumrende By, af hvilken kun et Par enkelte Tage naaede op i dets Region, tindrende med deres Smaaruder; — højt over dem stod Kransen af de stejle Klipper, tættere og mere sammensmeltet end ellers, med bløde, dæmrende Former. Længst ude lyste Stenbruddene over Flodkrumningen, og jeg kunde skælne det Sted, hvor vi havde tilbragt